

goed en het landschap op de voorgrond gaat steeds onzichtbaar over op de beschildering van de achterwand, doch de gorilla-groep op een open plek van een regenwoud van de Kivu-bergen verdient wel extra vermelding. Het ontwerp voor deze hal is uitgegaan van de Afrika-reiziger wijlen Carl. E. Akeley.

Doch ook van de andere werelddelen zijn — weer in andere zalen — prachtige diorama's te bezichtigen. In 't bijzonder mag worden genoemd de luipaardengroep, in 'n Indisch oerwoud, in de „**Vernay-Faunt-horpe Hall of South Asiatic Mammals**“. Een der luipaarden heeft juist een pauw bemachtigd.

En nu de herpetologische verzamelingen. Sterk op de voorgrond treedt het grote diorama van de Komodo-waranen (**Varanus komodoensis**). Buitengewoon mooi is ook een cypres-moeras in Noord-Florida, een groot diorama ook, waarin een alligator, slangen, kikkers enz. voorkomen en waarin de broedgewoonten van enige soorten schildpadden en padden te zien zijn. Over mijn excursie in dat interessante gebied hoop ik binnenkort een artikeltje in „*Lacerta*“ te plaatsen. Voorts noem ik van de

talloze exposities nog die van de Gila Monsters (**Heloderma's**); van de West-Indische boomkikkers en van de Rhinoceros-leguanen (**Metopoceros cornutus**). Het passende landschap hierbij is de oever van het Enriquilla-meer, op de grens van Haïti en de Dominicaanse Republiek. Dit meer, dat 130 voet beneden de oceaan-spiegel gelegen is, mocht ik, op een bergtocht in Haïti, vanaf een bergtop aanschouwen. Het is een indrukwekkend, woest landschap.

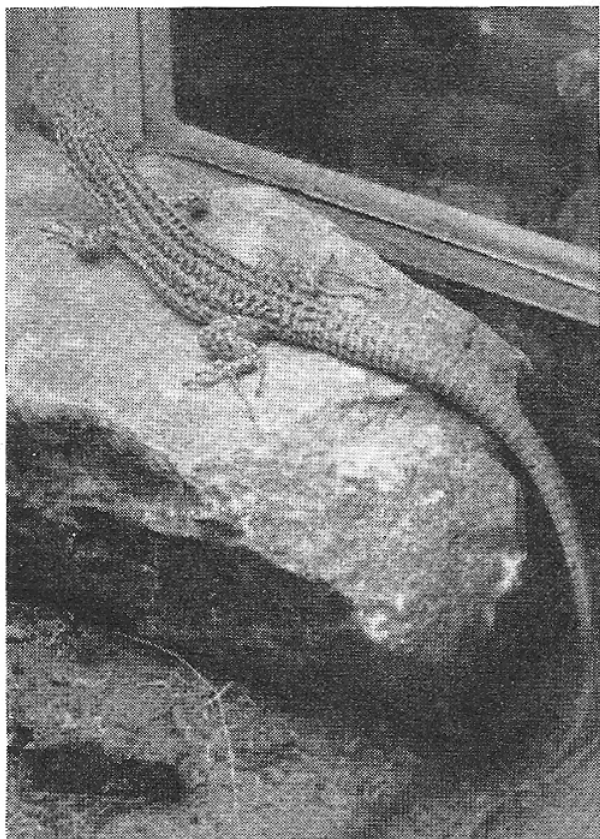
Prachtige ratelslangen in hun natuurlijke omgeving vragen ook de bijzondere aandacht.

Tenslotte vermeld ik nog een serie speciale showkasten (met kruipende dieren in hun omgeving), die vaak gestelde vragen beantwoorden, als „How do reptiles and amphibians feed?“ en „How do they protect themselves?“; „How do they breed?“; „What is the economic value of them?“

Er was bovendien beneden in de Memorial Hall een tentoonstelling van alle kruipende dieren (levend) die in de Staat New York gevonden worden.

Zijn Balearenhagedissen een zeldzaamheid?

door L. Wijffels, 's-Hertogenbosch

Lacerta lilfordi vaedrae

Foto L. Wijffels

Wanneer men het artikel, dat de heer A. Th. Reijst geschreven heeft in het num-

mer 2/4 van de 12e jaargang van „*Lacerta*“, leest, zou men kunnen denken, dat Balearenhagedissen slechts bij hoge uitzondering in terraria gehouden worden. Toch is dit niet geheel juist.

Sinds 1951 zijn deze prachtige hagedissen in de handel te koop geweest en voor zover niet in Nederland, dan toch niet ver daarbuiten. De prijzen waren lang niet mals en varieerden tussen f 8.— en f 5.50 per stuk.

Het is ons niet bekend welke ondersoorten verkrijgbaar waren, maar wel weten wij, dat bij de zendingen steeds **Lacerta pityusensis maluquerorum Mertens** aanwezig was.

Zelfs zijn wij er het vorige jaar in geslaagd nog enkele „Inseleidechsen“ te pakken te krijgen en wel *Lacerta pityusensis maluquerorum Mertens* en **Lacerta lilfordi vaedrae Günther**.

Van deze laatste, vrijwel onbekende, ondersoort wordt hierbij een foto gereproduceerd.

De Balearenhagedissen maakten op ons geen bijzonder vechtlustige indruk. Ze waren lang niet zo fel als smaragdhagedissen en — in het bijzonder *Lacerta serpa* — onderling kunnen zijn. Ze zijn aanzienlijk groter dan de meeste andere *Lacerta*-soorten. De grootte ligt tussen die van *Lacerta agilis* L. en *Lacerta siculain*.